

In de ban van Vladimir Vysotski

door MONSE WEIJERS

Hans van Wissen leerde ik kennen via een dispuut van de katholieke studentenvereniging Thomas. Hij kwam vier jaar na mij aan en kende mij nog van het Triniteitslyceum in Haarlem. Hij bewonderde mij omdat ik daar op de jaarlijkse sportdag het verspringen had gewonnen. En dat was niet eens mijn beste nummer, dat was de 800 meter hardlopen, die ik ook won. We deelden een belangstelling voor sport. Bij een bezoek aan mijn studentenkamer ontging het hem niet dat ik *Met banddikte* van de sprinter Jan Derksen in mijn boekenkast had staan.

Met de jaren werden de rollen omgedraaid: ik ging Hans bewonderen. Vanwege zijn goed geschreven sportverslagen in *de Volkskrant* en vanwege zijn huwelijk met Mieke Sterk, die ik als atlete en persoonlijkheid hoog had zitten. Zelf was ik gestopt met atletiek en met mijn maatschappelijke carrière wilde het nog niet erg vlotten. Het contact verwaterde, en we zagen elkaar soms jaren niet. Maar er was iemand die ons weer nader tot elkaar bracht: de Russische bard Vladimir Vysotski (1938-1980). Zijn stem was niet zoetgevooid, zoals die van veel Russische zangers, maar rauw en hard; hij schreeuwde bijna. En het was alsof hij me toeriep dat er nog niets verloren was, dat alles nog goed kon komen in mijn leven.

Met Vysotski liep het overigens niet goed af. Hij had iets in zijn maag laten aanbrengen dat moest voorkomen dat hij het weer eens op een zuipen zou zetten, was toch gaan

drinken en had het met de dood moeten bekopen. Althans, dat gerucht deed de ronde. Het speelde zich af tijdens de Olympische Spelen van Moskou in 1980 en zijn indrukwekkende uitvaart werd bijgewoond door tal van sportjournalisten, onder wie Hans van Wissen, die er een levenslange interesse voor Vysotski aan overhield.

Tijdens een verblijf in de Russische hoofdstad maakte ik een bustrip langs de plekken die een rol hadden gespeeld in het leven van Vysotski, en na terugkomst schreef ik een artikel in het *Ruslandbulletin* over zijn carrière als acteur, getiteld *Hamlet in Moskou*. Vysotski was verbonden aan het Taganka-theater en een van zijn meest spraakmakende rollen was die van Hamlet onder de beroemde regisseur Ljoebimov. Het was een lang artikel, kundig geredi-

Vladimir Vysotski

geerd door wijlen Marten Levendig, die destijds samen met Michel Krielaars de redactie van het blad vormde. Hans van Wissen had het gelezen. Toen ik in de kantine van mijn tennispark zat uit te blazen, kwam hij bij me zitten. Hij had een diepe wond boven zijn linkeroog die hij tijdens het verslaan van de Olympische Spelen van Seoel door een val had opgelopen. Aan zijn sprookjeshuwelijk met Mieke Sterk was een einde gekomen, maar in Seoel had hij Bettine Vriesekoop ontmoet. Het gesprek moet ook op Vysotski zijn gekomen, want enige tijd later leende ik een paar videobanden van hem met opnamen van de zanger-acteur. Dat het actualiteitenprogramma *Nova* hem, en niet mij, vroeg voor een gesprek met Vysotski's weduwe Marina Vlady, gunde ik hem graag.

Later, in 1998, was er de rel rond NOC-voorzitter Wouter (Mickey) Huibregtsen en diens door Hans genoteerde uitspraken over kroonprins Willem-Alexander. Volgens sommigen bestond er een verband tussen die rel en de plotselinge dood van Hans het jaar daarop. Weer een jaar of tien later trof ik Mieke Sterk op een reünie van mijn atletiekclub. Ze vertelde me dat de zoon van Bettine en Hans in een moeilijke periode zat en daarom op dat moment bij haar woonde.

Monse Weijers (1942) is slavist en vertaalde een twintigtal boeken uit het Russisch.